

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa M. Z. i J. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Administracji Skarbowej w S.

o odprawę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 8 maja 2025 r.,

wniosku pełnomocnika powódek z dnia 27 lutego 2025 r. o uzupełnienie wyroku

Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2025 r., sygn. akt I PSKP 43/24,

**1. oddala wniosek o uzupełnienie wyroku,**

**2. nakazuje Sądowi Okręgowemu w Szczecinie zwrot opłat od skarg kasacyjnych uiszczonych przez powódki: M. Z. w kwocie 1476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł oraz J. K. w kwocie 1386 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt sześć) zł.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 2025 r. w sprawie I PSKP 43/24 w sprawie z powództwa M. Z. i J. K. przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Administracji Skarbowej w S. o odprawę, po rozpoznaniu skarg kasacyjnych powódek od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2022 r., sygn. akt VI Pa 68/21, w punkcie I. uchylił

zaskarżony wyrok i oddalił apelację, a w punkcie II. zasądził od pozwanego na rzecz powódek kwoty po: 2.700 zł tytułem kosztów pełnomocnika powódek w postępowaniu apelacyjnym oraz po 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów pełnomocnika powódek w postępowaniu kasacyjnym; z odsetkami ustawowymi wynikającymi z art. 98 § 1<sup>1</sup> k.p.c.

Pełnomocnik powódek w wymaganym terminie złożył wniosek o uzupełnienie wyżej wskazanego wyroku Sądu Najwyższego w zakresie kosztów procesu przez dodatkowe zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódek tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego kwot uiszczonych przez powódki opłat od skarg kasacyjnych, które nie zostały uwzględnione w wyroku Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 79 ust. 1 lit. e ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ( aktualnie jednolity tekst: Dz.U. z 2024 r., poz. 959, dalej również jako: KSCU) Sąd z urzędu zwraca stronie całą uiszczoną kwotę od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej w razie uwzględnienia środka zaskarżenia z powodu oczywistego naruszenia prawa i stwierdzenia tego naruszenia przez sąd odwoławczy lub Sąd Najwyższy.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2015 r., V CSK 122/15 (LEX nr 1828260) oczywiste naruszenie prawa w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e KSCU musi mieć - tak jak przy skardze o stwierdzenie niezgodności - charakter kwalifikowany, czyli musi być widoczne *prima facie*, a stwierdzenie takiego naruszenia przez sąd odwoławczy musi nastąpić w związku z uwzględnieniem środka, musi być wyraźne i nie można go domniemywać. Stwierdzenie oczywistości naruszenia prawa może wynikać nie tylko z sentencji wyroku zawierającej nakaz zwrotu. Tak rozumiany (i stosowany) art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e KSCU nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP (postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 kwietnia 2016 r., Ts 109/15, OTK-B 2017, poz. 23 oraz z dnia 19 stycznia 2017 r., Ts 109/15, OTK-B 2017, poz. 24, a także powołany w uzasadnieniu tych postanowień pogląd jednego z komentarzy do ustawy).

Stwierdzenie przez Sąd Najwyższy oczywistości naruszenia prawa, o której mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e KSCU, może mieć miejsce również w odrębnym orzeczeniu po zakończeniu postępowania kasacyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2022 r., II PSKP 106/21, Legalis).

W wyroku z dnia 9 stycznia 2025 r. w sprawie I PSKP 43/24, Sąd Najwyższy uznał zasadność zarzutów podnoszonych przez powódki w skardze kasacyjnej, czemu dał wyraz w uzasadnieniu wyroku.

W kontekście wniosku powódek Sąd Najwyższy stwierdza, że uwzględnienie ich skarg kasacyjnych nastąpiło z uwagi na oczywiste naruszenie prawa w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. e KSCU. Uzasadnia to zwrot uiszczonej przez powódki opłat od skarg kasacyjnych na podstawie tego przepisu.

Wobec tego wniosek o uzupełnienie wyroku podlegał oddaleniu (zwłaszcza, że wyrok zawierał rozstrzygnięcie o kosztach postępowania).

W związku z powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[r.g.]